

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Obo/33/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1014202189                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.06.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Prieceľová         |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:1014202189.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Viery Pepelovej, v spore žalobcov: 1/ X.. W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, T., 2/ K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, D., 3/ A. K., nar. 28.XX.XXXX, bytom C. R.. XXX, všetci zast. Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, v mene ktorej koná JUDr. Maroš Prosman, advokát a konateľ, proti žalovanému: JUDr. Martina Mrázová, so sídlom Šoltésovej 20, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a.s., v likvidácii, so sídlom Coburgova 84, Trnava, IČO: 36 227 803, o určenie výšky a pravosti pohľadávky žalobcov proti podstate z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cbi/16/2014-318 z 25. mája 2016, takto

### rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cbi/16/2014-318 zo dňa 25.05.2016, p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade m a j ú n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie [ďalej tiež „súd prvého stupňa“ v znení pôvodne aplikovaného Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“)] rozsudkom č. k. 1Cbi/16/2014-318 zo dňa 25.05.2016 určil, že pohľadávka žalobcov, ako solidárnych veriteľov voči úpadcovi TAZ, a.s., v likvidácii, IČO: 36 227 803, Coburgova 84, Trnava, z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v sume 398.327,-Eur je nesporná čo do výšky a pravosti ako pohľadávka proti konkurznej podstate úpadcu TAZ, a.s. v likvidácii, Coburgova 84, Trnava, IČO: 36 227 803. Súčasne uložil povinnosť žalovanému zaplatiť 9.761,26,-Eur na náhradu trov konania žalobcom, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalobcov.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že žalobcovia si žalobou, súdu doručenou dňa 29.12.2014, uplatnili právo na určenie výšky a pravosti pohľadávky proti podstate z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia ako kupujúci nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa

16.11.2006 od úpadcu, spoločne do podielového spoluvlastníctva stavbu s označením „spojovacia budova“, súp. č. XXXX, postavená na pozemku parc. č. XXXX/XX., zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, v kat. území T., obec T., okres T. (ďalej len „spojovacia budova“ alebo „nehnutelnosť“).

3. Vlastnícke právo žalobcov k spojovacej budove bolo spochybnené zo strany Ing. P. Korytára, správcu úpadcu Trnavské automobilové závody, š. p. v konkurze, Trnava (ďalej len „TAZ, š. p.“). Na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 25Cbi/23/2010-160 zo dňa 25.01.2013, v zamietajúcej časti, potvrdenej rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoKR/4/2013-205 zo dňa 27.03.2014, sa spoluvlastnícky podiel žalobcu v 3. rade k spojovacej budove stal súčasťou konkurznej podstaty TAZ, š. p.. Vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade bolo o rovnakom predmete konania rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15Cbi/8/2010-195 zo dňa 25.01.2013, ktorého zamietajúcu časť potvrdil Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 21CoKR/9/2013-253 zo dňa 25.02.2014. Vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade žalobcovia vyslovili predpoklad, že aj on v najbližšom čase „stratí“ na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cbi/4/2011 svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti. Žalobcovia tvrdia, že z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode spojovacej budovy majú v postavení kupujúcich, nárok voči úpadcovi ako predávajúcemu, na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. nárok na vrátenie kúpnej ceny podľa § 7 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 3 písm. a/ a ods. 6 písm. l/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“). O neplatnosti zmluvy o prevode spojovacej budovy žalobcovia žalovaného informovali už v minulosti s tým, že v prípade ich neúspechu vo vyššie uvedených konaniach na Okresnom súde Trnava vo vzťahu k spojovacej budove, bude žalobcom potrebné z podstaty úpadcu uhradiť ich pohľadávku proti podstate v sume 398.327,-Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Správca úpadcu žalobcom uviedol, že v krajnom prípade (resp. v prípade neúspechu v súdnych konaniach vo vzťahu k spojovacej budove) je ochotný rokovať o úplnom vrátení kúpnej ceny, resp. v prípade oprávnenosti nároku túto kúpnu cenu žalobcom vrátiť.

4. Žalobcovia uviedli, že žalobu podávajú pred konečnou písomnou výzvou súčasnému správcovi úpadcu, na uspokojenie ich pohľadávky, keďže podanie žaloby deklarujú tiež v námietkach voči konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2304/2004, sp. zn. 25Cdo/2432/1999, sp. zn. 25Cdo/663/2005 a sp. zn. 31Cdo/2250/2009 a vyslovili, že v danom prípade je potrebné uplatniť ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) s tým, že v prípade reťazenia neplatných kúpnych zmlúv sa každý z účastníkov neplatnej zmluvy môže domáhať vrátenia kúpnej ceny od svojho právneho predchodcu. Súdu navrhli, aby určil, že pohľadávka žalobcov ako solidárnych veriteľov voči úpadcovi TAZ, a.s., v likvidácii, Trnava (v ďalšom texte len „TAZ, a.s.“) z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v sume 398.327,-Eur je nesporná čo do výšky a pravosti ako pohľadávka proti konkurznej podstate úpadcu TAZ, a.s..

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.03.2015 uplatnil námietku premlčania nároku žalobcov, argumentujúc márnym uplynutím zákonnej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tvrdí, že predmetná pohľadávka v konaní vedenom na majetok úpadcu TAZ, a.s. na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K/105/1999, nebola ku dňu predloženia a zostavenia konečnej správy uplatnená ani u správcu, ani na konkurznom súde, ale až písomne listom zo dňa 13.01.2015 s výzvou na uspokojenie pohľadávky proti podstate, doručenej do sídla správcu konkurznej podstaty dňa 14.01.2015. Tvrdí ďalej, že žalobcovia sa o nárokoch zakladajúcich uplatnenie bezdôvodného obohatenia dozvedeli v dňoch 13. a 14.09.2010, kedy im správca TAZ, š. p. oznámil, že zapísal nehnuteľnosť do všeobecnej podstaty úpadcu TAZ, š. p. s poznámkou, aby v lehote do 30 dní preukázali nadobudnutie na základe platných právnych titulov. Zároveň boli vyzvaní na podanie vylučovacej žaloby. Žalobcovia mali jednoznačne a právne nepochybne vedomosť o zaradení majetku do konkurznej podstaty úpadcu TAZ š. p., z titulu neplatnosti privatizačného protokolu a tým neúčinnosti nadobudnutia tohto majetku spoločnosťou TAZ, a.s.. Nárok žalobcov z titulu bezdôvodného obohatenia preto mohol byť uplatnený po prvýkrát dňa 14.09.2010, resp. deň nasledujúci po dni doručenia oznámenia o zaradení tohto majetku do podstaty TAZ, š. p., a teda, ak bol uplatnený doručením výzvy žalovanému dňa 14.01.2015, stalo sa tak po uplynutí dvoch rokov, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa

na jeho úkor obohatil. Žalovaný ďalej namietol, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné odvodzovať od rozhodnutí, ktoré boli priložené k žalobe, nakoľko tieto sa netýkajú označeného žalovaného. Z dôvodu opatrnosti vzniesol aj námietku nedostatku pasívnej legítimácie. Súdu navrhol žalobu žalobcov zamietnuť.

6. Právny zástupca žalobcov vo vyjadrení k podaniu žalovaného zo dňa 06.03.2015 okrem iného uviedol, že veritelia si pohľadávku voči žalovanému neuplatňovali priamou písomnou výzvou nie bezdôvodne, ale výlučne z dôvodu, že správcu TAZ, a.s. a tiež Krajský súd v Bratislave nechceli zaťažovať svojimi podaniami, a to až do okamihu, kedy bude po právnej stránke úplne jednoznačné, že nemajú inú možnosť na uplatňovanie svojich ústavných práv vlastníť majetok. Veritelia oprávnene predpokladali, že v súdnych konaniach proti správcovi TAZ, š. p. budú aj vo vzťahu k spojovacej budove v plnom rozsahu úspešní. Veritelia sa až v novembri 2014, na základe rozhodnutia prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave č. Kc 95/14/2200-13 zo dňa 13.11.2014 dozvedeli, že ich vec orgány prokuratúry odmietajú podať a zastupovať v rámci podania mimoriadneho dovolania, rovnako prokurátori Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“) zamietli ich opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Zo strany GP SR bolo potvrdené, že spojovacia budova nebola v konkurznom konaní (3K/105/1999) prevezená platne, keďže v čase prevodu vlastníckeho práva stále prebiehalo konanie o vylúčenie vecí z podstaty TAZ, š. p.. Predchádzajúci správca úpadcu TAZ, a.s. o hroziacom vzniku, resp. potvrdení pohľadávky proti podstate v sume 12.000.000,-Sk určite vedel, pričom mal vedomosť aj o všetkých súdnych konaniach vedených proti správcovi TAZ, š. p.. Správca JUDr. prisľúbil, že veriteľom poskytne potrebnú pomoc a súčinnosť, a v prípade neúspechu v súdnych konaniach vedených proti správcovi TAZ, š. p. je ochotný rokovať o ďalšom postupe ohľadne práv veriteľov na náhradu škody, resp. na vrátenie kúpnej ceny za spojovaciu budovu.

7. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 20 ods. 1, ods. 7 ZKV, § 107 ods. 1, ods. 3 OZ a § 457 OZ. Z predložených dokladov a na základe vykonaného dokazovania zistil, že predmetom sporu je určenie, že pohľadávka žalobcov voči úpadcovi TAZ, a.s. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v sume 398 327,-Eur je nesporná čo do výšky a pravosti, ako pohľadávka proti konkurznej podstate úpadcu TAZ, a. s.. Správca konkurznej podstaty úpadcu TAZ, š. p. vyzval žalobcov na podanie vylučovacej žaloby týkajúcej sa okrem iného aj nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese Trnava, obec Trnava, kat. územie T., stavba - spojovacia budova, súp. č. 720, postavená na parc. č. 8380/12, zapísaná na LV č. XXXX. Oznámenie o zápise nehnuteľnosti úpadcu TAZ, š. p. do súpisu všeobecnej podstaty bolo žalobcom doručené v dňoch 13.09.2010 a 14.09.2010. Žalobcovia, jednotlivo, podali na Okresný súd Trnava žaloby. Súd mal za preukázané, že Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 15 Cbi/8/2010-195 zo dňa 25.01.2013 zamietol žalobu žalobcu v 2. rade voči žalovanému správcovi úpadcu TAZ, š. p. o vylúčení nehnuteľnosti zo súpisu všeobecnej podstaty. Krajský súd v Trnave uvedené rozhodnutie rozsudkom č. k. 21CoKR/9/2013-253 zo dňa 25.01.2013 potvrdil. Ďalej mal preukázané, že Okresný súd Trnava ďalším rozsudkom č. k. 25Cbi/23/2010-160 zo dňa 25.01.2013 zamietol žalobu žalobcu v 3. rade voči správcovi úpadcu TAZ, š. p. o zapísaní nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 31CoKR/4/20143-205 zo dňa 27.03.2014, uvedený rozsudok prvostupňového súdu v zamietajúcej časti potvrdil. Vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava č. k. 25Cbi/4/2011-387 zo dňa 22.03.2016, aj zostávajúci spoluvlastnícky podiel k spojovacej budove o veľkosti 1/3 patrí do konkurznej podstaty TAZ, š. p..

8. Súd podľa protokolu o odovzdaní nehnuteľnosti zo dňa 14.03.2016, kde sú medzi odovzdávajúcimi uvedení aj žalobcovia v prejednávanej veci a preberajúci Mgr. Ing. Pavol Korytár, Správcovská kancelária Trnava, správca úpadcu TAZ, š. p., mal za preukázané, že na základe vyššie uvedených rozhodnutí Okresného súdu Trnava a Krajského súdu Trnava došlo k odovzdaniu a prevzatíu stavby súp. č., postavenej na pozemku parc. č. XXXX/XX - spojovacia budova, nachádzajúca sa v obci T., kat. územie T. apísané na LV č. XXXX.

9. Z odôvodnenia prvostupňového súdu ďalej vyplýva, že sporná nehnuteľnosť - spojovacia budova, je zapísaná do konkurznej podstaty úpadcu T., š. p.. Výzva na uspokojenie pohľadávky proti podstate voči úpadcovi TAZ, a. s. je zo dňa 13.01.2015 (na výzve je síce uvedený dátum 13.01.2014, ale na strane 4.

tejto výzvy sa žalobcovia odvolávajú okrem iného na rozhodnutie Krajskej prokuratúry v Trnave Kc 93/14/2200-10 zo dňa 19.12.2014, tzn. že pravdepodobne došlo iba k chybe v písaní.).

10. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o premlčaní nároku žalobcov, súd prvého stupňa poukázal na § 107 ods. 1 OZ uviedol, že žalovaný námietku vzniesol po márnom uplynutí zákonnej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bol toho názoru, že o nárokoch zakladajúcich uplatnenie bezdôvodného obohatenia sa žalobcovia dozvedeli dňa 13.09.2010, resp. dňa 14.09.2010, kedy bola sporná nehnuteľnosť zapísaná do konkurznej podstaty úpadcu TAZ, š. p. a od tohto dátumu súd počítal lehotu na uplatnenie práva podľa § 107 ods. 1 OZ. Predmetnú žalobu podali žalobcovia dňa 29.12.2014. Žalobcovia svoju pohľadávku neprihlásili v lehote určenej súdom pri vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu TAZ, a.s. podľa § 20 ods. 1 ZKV, ale až dňa 29.12.2014 podali námietky voči konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny, a výdavkov správcu vo veci úpadcu TAZ a.s. v likvidácii s tým, že v konečnej správe správcu zo dňa 04.12.2014 žalobcovia ako veritelia nie sú vôbec uvedení.

11. Žalobcovia sa ako veritelia v námietkach voči konečnej správe o speňažení majetku z podstaty dožadujú, aby v konečnej správe bola uvedená aj ich pohľadávka v sume 398.327,-Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, resp. z titulu vrátenia kúpnej ceny na základe neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 16.11.2006.

12. Súd námietku premlčania vznesenej zo strany žalovaného neakceptoval, pretože premlčanie práva z titulu bezdôvodného obohatenia neodvodzoval od dátumu, kedy sa žalobcovia dozvedeli, že nehnuteľnosť v ich držbe zapísal do konkurznej podstaty správcu TAZ š. p., ale až od dátumu právoplatného rozhodnutia o žalobe na vylúčenie nehnuteľnosti z majetku v konkurznej podstate úpadcu TAZ š. p.. Žalobcovia v čase vyhlásenia konkurzu na majetok TAZ a.s. si pohľadávku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia neuplatnili podľa § 20 ods. 1 ZKV z dôvodu, že v tom čase boli dobromyseľnými vlastníkmi nehnuteľnosti. Až v priebehu konkurzného konania na majetok úpadcu TAZ š. p. sa žalobcovia dozvedeli, že nehnuteľnosť nadobudli od nevlastníka, t. j. TAZ a.s. a voči tomuto subjektu si následne podľa § 31 ods. 1 písm. f/ ZKV uplatnili právo na uspokojenie pohľadávky proti podstate.

13. K námietke nedostatku pasívnej legitimácie súd prvého stupňa uviedol, že vrátenie kúpnej ceny z titulu absolútne neplatnej kúpnej zmluvy je uplatnené voči predávajúcemu správne. Predmet kúpnej zmluvy, spojovacia budova, bol odovzdaný v zmysle § 457 OZ skutočnému vlastníkovi, čím si žalobcovia splnili svoju povinnosť, a je na žalovanom, aby kúpnu cenu, ako bezdôvodné obohatenie, vrátil žalobcom.

14. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd prvého stupňa uznal právny nárok žalobcov za oprávnený a určil, že pohľadávka žalobcov ako solidárnych veriteľov voči úpadcovi TAZ, a.s. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v sume 398.327,-Eur je nesporná čo do výšky a pravosti, ako pohľadávka proti konkurznej podstate úpadcu TAZ, a.s..

15. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcom ako úspešným účastníkom konania priznal ich plnú náhradu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia žalobcov, náhrady za stratu času a cestovných výdavkov v celkovej sume 9.761,26,-Eur, vrátane DPH.

16. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (č. l. 323 až 332), odôvodňujúc ho odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., konkrétne k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., teda že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav), ďalej § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

17. Žalovaný súdu prvého stupňa vytkol, že bez náležitého preukázania aktívnej legitimácie žalobcov k predmetu sporu vyhodnotil, že žalobcovia v 1. až 3. rade sú veritelia s pohľadávkou proti podstate titulom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Poukázaním na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (v ďalšom texte aj „NS SR“) sp. zn. 3Obo/23/2015 a sp. zn. 4Obo/25/2012 tvrdí, že bolo povinnosťou prvostupňového súdu náležite a vecne správne vyriešiť prejudiciálnu otázku, či pohľadávky žalobcov boli uplatnené riadne a včas, v súlade so zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení, ktorý sa na posudzovanú právnu vec vzťahuje vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok TAZ, a.s. v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K/105/1999. Tvrdí, že súd prvého stupňa právne pochybil, keď na vec neaplikoval ustanovenia citovaného zákona v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka TAZ a.s., v zmysle § 66e ods. 2 ZKV. Má za to, že žalobcovia sa svojimi tvrdeniami o tom, že konania, v ktorých sa domáhali nárokov voči subjektu odlišnému od TAZ, a.s. (t. j. voči úpadcovi), právoplatne skončili až v priebehu roka 2014, snažia účelovo preukázať splnenie lehoty pre uplatnenie nároku riadne a včas a tým odvrátiť právne dôsledky námietky premčania uplatnenej žalovaným.

18. Poukázaním na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obo/11/2000, žalovaný prvostupňovému súdu ďalej vytkol, že sa náležite a vecne správne nevysporiadal so vznesenou námietkou premčania nároku žalobcov, a to v súlade s § 107 ods. 1 OZ, podľa ktorého právo na vydanie plnenia titulom bezdôvodného obohatenia sa premčí za 2 roky odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Tvrdí, že žalobca v 1. rade, X. W. J., sa o nárokoch zakladajúcich uplatnenie bezdôvodného obohatenia dozvedel dňa 13.09.2010, kedy mu správca konkurznej podstaty Ing. Mgr. Pavol Korytár oznámil, že zapísal nehnuteľnosť, stavbu - spojovaciu budovu so súp. č. XXXX, postavenú na parc.č. XXXX/XX, zapísanú na LV č. XXXX, kat. úz. T., so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1/3, do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu - Trnavské automobilové závody, štátny podnik, v konkurze, IČO: 00 009 199 s poznámkou, aby v lehote do 30 dní preukázal nadobudnutie na základe platných právnych titulov. Listom zo dňa 23.03.2011 ho zároveň správca vyzval na podanie vylučovacej žaloby. Nárok žalobcu v 1. rade titulom bezdôvodného obohatenia preto mohol byť uplatnený po prvýkrát dňa 14.09.2010, deň nasledujúci po dni doručenia oznámenia o zaradení tohto majetku do podstaty TAZ, š. p.. Ak bol uplatnený doručením výzvy žalovanej dňa 14.01.2015, stalo sa tak po uplynutí dvoch rokov, keď sa oprávnený, v danom prípade žalobca v 1. rade, dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalovaný má preto za to, že nárok žalobcu v 1. rade je voči žalovanému uplatnený po zákonnej lehote.

19. Vo vzťahu k žalobcom v 2. a 3. rade žalovaný tvrdí, že títo sa o nárokoch zakladajúcich uplatnenie bezdôvodného obohatenia dozvedeli dňa 14.09.2009, kedy im bolo doručené Oznámenie o zápise nehnuteľností do súpisu všeobecnej podstaty TAZ, š. p. s poznámkou o spornom zápise v prospech tretej osoby. Nárok týchto žalobcov titulom bezdôvodného obohatenia tak mohol byť uplatnený po prvýkrát dňa 14.09.2009 (správne malo znieť „14.09.2010“), a ak bol uplatnený doručením výzvy žalovanému dňa 14.01.2015, stalo sa tak po uplynutí dvoch rokov, keď sa oprávnení, v danom prípade žalobcovia v 2. a 3. rade dozvedeli, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na ich úkor obohatil. Žalovaný preto aj vo vzťahu k osobám označených žalobcov tvrdí, že ich nárok je uplatnený po zákonnej lehote, a teda premčaný.

20. Žalovaný v ďalšom texte dovolania uvádza, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné odvodzovať od rozhodnutí, ktoré boli priložené k žalobe, nakoľko tieto sa netýkajú označeného žalovaného, ktorý nebol ani vedľajším účastníkom v konaniach o vylúčenie majetku z podstaty, vedených na Okresnom súde Trnava voči odporcovi Mgr. Ing. P. Korytárovi, správcovi konkurznej podstaty TAZ, š. p.. Tvrdí ďalej, že žalobca v 1. rade ani nedisponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím vo veci jeho žaloby vedenej na menovanom okresnom súde o vylúčenie majetku, čím sa podľa neho „právne úplne rozpadáva právna konštrukcia“ o uplatnení práva na vydanie bezdôvodného obohatenia riadne a včas v súlade s § 107 ods. 1 OZ.

21. Vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku žalobcov v 1. až 3. rade, žalovaný poukázaním na § 457 a § 560 vyslovil, že právo na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej (zrušenej) zmluvy je zo zákona podmienené

tým, že ide o vzájomnú reštitučnú povinnosť, a teda právo žiadať finančné plnenie na strane jednej a vydať späť predmet kúpy na strane druhej. V posudzovanej veci však žalobcovia predmetom kúpnej zmluvy (spojovacou budovou), za ktorú žiadajú titulom bezdôvodného obohatenia vydať uhradenú kúpnu cenu, nedisponujú, preto nie je možné účinne uplatniť právo na vzájomné plnenie, teda právo žalovaného žiadať vydať protiplnenie, t. j. vrátiť predmet zmluvy - spojovaciu budovu späť. Aj s poukazom na uvedenú skutočnosť nie je možné podľa názoru žalovaného, aby súd nárok titulom bezdôvodného obohatenia žalobcom priznal.

22. Žalovaný majúci za to, že žalobcovia v 1. a 3. rade neuplatnili svoje nároky spôsobom a v lehote ustanovenej zákonom, odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a žalobu žalobcov zamietol, alternatívne aby prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

23. K odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili žalobcovia v 1. až 3. rade písomným podaním zo dňa 23.06.2016, prvostupňovému súdu doručeným dňa 24.06.2016 (č. l. 336 až 341), ktorí navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací [§ 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 C. s. p.), proti rozsudku, proti ktorému zákon tento opravný prostriedok nevylučuje (§ 355 C. s. p.), preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania [keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

25. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a právnu vec posudzoval v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

26. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa so závermi súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi v nich uvedenými, stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie ich správnosti (§ 387 ods. 2 C. s. p.), reagujúc na odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa premlčania nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 OZ, uvádza nasledovné:

27. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia v 1. až 3. rade ako kupujúci nadobudli v rámci konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K/105/1999, od úpadcu TAZ, a.s. (resp. pôvodného správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Pohoveja) ako predávajúceho, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.11.2006 (č. l. 116) za kúpnu cenu 398.327,-Eur (pôvodne 12.000.000,-Eur) do podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosť - spojovaciu budovu, súp. č. XXXX, postavenú na parc. č. XXXX/XX, zapísanú na LV č. XXXX v k. ú. T., vklad povolený dňa 17.01.2007 pod č. V XXXX/XX (veľkosť spoluvlastníckeho podielu každého zo žalobcov predstavovala 1/3-nu).

28. Žalobcovia kúpnu cenu za spojovaciu budovu uhradili prevodom na účet správcu konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a.s., v dňoch 02.11.2006 (1.800.000,-Sk) a 11.12.2006 (10.200.000,-Sk) v F., a.s. a T., a.s. (č. l. 12 a 13).

29. Dňa 13.09.2010 správca úpadcu TAZ, š. p., Mgr. Ing. Pavol Korytár, oznámil žalobcovi v 1. rade zapísanie spojovacej budovy do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu s poznámkou o spornom zápise v prospech žalobcu a vyzval ho, aby v lehote 30 dní od doručenia výzvy preukázal nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na základe platných právnych úkonov, vrátane právnych

predchodcov a preukázal právne relevantný dôvod vylučujúci zápis nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (č. l. 24). Žalobca v 1. rade bol súčasne vyzvaný na podanie vylučovacej žaloby, a to výzvou zo dňa 23.03.2011, žalobcovi doručená dňa 25.03.2011 (č. l. 24). Žalobcom v 2. a 3. rade bolo Oznámenie o zápise nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu TAZ, š. p. s poznámkou o spornom zápise v prospech tretej osoby, doručené dňa 14.09.2010 (údaj vyplývajúci z č. l. 55 a 92).

30. Okresný súd Trnava v konaní vedenom o žalobe žalobcu v 2. rade proti správcovi úpadcu TAZ, š. p., Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi, o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu majetku TAZ, š. p., rozsudkom č. k. 15Cbi/8/2010-195 zo dňa 25.01.2013 (č. l. 244), potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoKR/9/2013-253 zo dňa 25.02.2014 (č. l. 256), právoplatný dňa 11.04.2014, žalobu žalobcu v 2. rade zamietol, konštatujúc absolútnu neplatnosť zmluvy o prevode spojovacej budovy pre rozpor s právnou zásadou „nemo plus iuris“ (vrátane prvotného rozhodnutia o prevode majetku štátneho podniku na Fond národného majetku Slovenskej republiky a z fondu ďalej na obchodnú spoločnosť zriadenú fondom).

31. O zamietnutí žaloby o vylúčenie spojovacej budovy zo súpisu majetku TAZ, š. p., rozhodol Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 25Cbi/23/2010-160 zo dňa 25.01.2013 (č. l. 230), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoKR/4/2013-205 zo dňa 27.03.2014 (č. l. 239), právoplatný dňa 23.05.2014, aj vo vzťahu k žalobcovi v 3. rade.

32. Vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade, zastavením konania vedeného na Okresnom súde Trnava na návrh označeného žalobcu proti správcovi úpadcu TAZ, š. p. v likvidácii, o vylúčenie spojovacej budovy zo súpisu majetku menovaného úpadcu, bol v podstate deklarovaný stav, že aj jeho spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti patrí do konkurznej podstaty TAZ, š. p. (uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 25Cbi/4/2011-387 zo dňa 22.03.2016, právoplatné 02.04.2016, na č. l. 280 spisu).

33. Na základe vyššie uvedených skutočností sa spoluvlastnícke podiely žalobcov v 1. až 3. rade k predmetnej nehnuteľnosti stali súčasťou konkurznej podstaty úpadcu TAZ, š. p.. Žalobcovia spojovaciu budovu odovzdali správcovi úpadcu TAZ, š. p., Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi a samotnému úpadcovi, ktorí riadne prevzatie nehnuteľnosti a výkon vlastníckeho práva k nej potvrdili v protokole o odovzdaní nehnuteľnosti zo dňa 14.03.2016 (č. l. 224).

34. Žalobcovia výzvou zo dňa 13.01.2014 (zrejme malo znieť „13.01.2015“), adresovanou a doručenou správcovi konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a.s., JUDr. Martine Mrázovej dňa 14.01.2015 (č. l. 141), uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. nárok na vrátenie kúpnej ceny 398.327,-Eur zaplatenej v prospech podstaty úpadcu, ako pohľadávku proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. f/, ods. 3 písm. a/ a ods. 6 písm. l/ ZKV. Dňa 29.12.2014 podali na Krajskom súde v Bratislave žalobu o určenie výšky a pravosti pohľadávky proti podstate z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

35. Podľa § 20 ods. 1, veta pred čiarkou zákona o konkurze a vyrovnaní, v znení účinnom v čase začatia konkurzného konania ( účinného do 31.07.2000), ktorým sa spravuje príslušné konanie, veritelia dlžníka prihlásia svoje pohľadávky v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu.

36. Podľa § 31 ods. 1 ZKV, v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2 ZKV). Jedná sa o pohľadávku, ktorá nie je vylúčená z uspokojenia v zmysle ust. §33 ods. 1 ZKV (účinného do 31.07.2000).

37. Pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu. Pohľadávky proti podstate sa zásadne uplatňujú u správcu konkurznej podstaty. Pokiaľ správca neuznal pohľadávku proti podstate, konkurzný súd je povinný vyzvať dotknutého veriteľa, aby podal žalobu o určenie právneho dôvodu (pravosti) alebo poradia tejto pohľadávky, ak veriteľ na pohľadávke alebo poradí trvá. ZKV nebráni tomu, aby si veriteľ uplatnil pohľadávku proti podstate v sporovom konaní žalobou na plnenie proti správcovi úpadcu. Pre prihlásenie pohľadávok proti podstate nie sú stanovené žiadne formálne ani obsahové náležitosti.

38. Podľa § 107 ods. 1 až 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihládne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

39. Konkurz na majetok dlžníka TAZ, a.s., v likvidácii, so sídlom Coburgova 84, Trnava, IČO: 36 227 803, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K/105/99 zo dňa 21.12.1999. Za správcu konkurznej podstaty súd ustanovil JUDr. Dušana Pohoveja.

40. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, že žalobcovia boli v čase vyhlásenia konkurzu na majetok TAZ, a.s., dobromyseľnými vlastníkmi spojovacej budovy, z dôvodu ktorého si pohľadávku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v lehote podľa § 20 ods. 1 ZKV neprihlásili, ale ju uplatnili ako pohľadávku proti podstate v priebehu konkurzného konania. Odvolací súd má totožne s prvostupňovým súdom za to, že skutočnosťou rozhodujúcou pre uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je právoplatnosť rozhodnutí Okresného súdu v Trnave, v spojení s potvrdzujúcimi rozsudkami Krajského súdu v Trnave, o neplatnosti prevodov vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti až po jej nadobudnutie žalobcami, ktorým okamihom žalobcovia s definitívnou platnosťou (právoplatnosťou) nadobudli vedomosť o tom, že kúpna zmluva na spojovaciu budovu zo dňa 16.11.2006 je absolútne neplatná, vlastníkmi spojovacej budovy nie sú, a teda kúpnu cenu 398.327,- Eur (pôvodne 12.000.000,-Eur) zaplatili neoprávnene. Prvýkrát sa tak stalo dňom 11.04.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 15Cbi/8/2010-195 zo dňa 25.01.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoKR/9/2013-253 zo dňa 25.02.2014 vo veci žalobcu v 2. rade proti správcovi úpadcu TAZ, š. p., o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu majetku TAZ, š. p.. Počnúc týmto dňom začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku žalobcov na vrátenie kúpnej ceny spornej nehnuteľnosti, a nie ako sa mylne domnieva žalovaný, ktorý začiatok plynutia premlčacej lehoty ohraničil dátumami 13.09.2010, resp. 14.09.2010, kedy správca konkurznej podstaty úpadcu TAZ, š. p. oznámil žalobcom v 1. rade zapísanie spojovacej budovy do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu TAZ, š. p. (13.09.2010), resp. kedy bolo žalobcom v 2. a 3. rade doručené Oznámenie o zápise nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu TAZ, š. p. (14.09.2010). Pokiaľ preto žalobcovia svoju pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia uplatnili u žalovaného prvýkrát výzvou zo dňa 13.01.2015, žalovanému doručenej dňa 14.01.2015, uplatnili ju riadne a včas.

41. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne vyhodnotil námietku premlčania nároku žalobcov vznesenú žalovaným, za nedôvodnú.

42. Za nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalovaného spočívajúcu v jeho tvrdení, že účastníkom konaní vedených na Okresnom súde Trnava (následne na Krajskom súde v Trnave) nebol, a teda že tieto pre neho záväzné nie sú. Skutočnosť, že žalovaný účastníkom predmetných konaní nebol, nemôže mať za následok nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu v tomto konaní. Jednalo sa o súdne konania, kde sa súdy zaoberali prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa platnosti resp. neplatnosti právneho úkonu - nadobudnutie vlastníckeho práva k spojovacej budove na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.11.2006. Vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 135 ods. 2 O. s. p., ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. O. s. p. všeobecný súd je povinný rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré malo zásadný vplyv na toto konanie.

43. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného o tom, že tým, že žalobca v 1. rade nedisponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím vo veci jeho žaloby vedenej na Okresnom súde Trnava o vylúčenie spojovacej budovy zo súpisu majetku TAZ, š. p., sa „právne úplne rozpadáva právna konštrukcia" o uplatnení práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na Okresnom súde Trnava sa pod sp. zn. 15Cbi/8/2010 a sp. zn. 25Cbi/23/2010 viedli konania o návrhoch žalobcov v 2. a 3. rade, v

ktorých súd právoplatne konštatoval absolútnu neplatnosť prevádzajúcich právnych úkonov k spojovacej budove, pričom v konaní o návrhu žalobcu v 1. rade, vedenom na rovnakom okresnom súde pod sp. zn. 25Cbi/4/2011, bol daný totožný skutkový stav. Okresný súd Trnava konanie vo veci žaloby žalobcu v 1. rade v časti o vylúčenie spojovacej budovy zo súpisu majetku úpadcu TAZ, š. p., uznesením č. k. 25Cbi/4/2011 zo dňa 22.03.2016, na základe späťvzatia žaloby v uvedenej časti zastavil. K späťvzatiu došlo z dôvodu hospodárnosti s poukazom na to, že vzhľadom na viazanosť súdu hmotnoprávnym posúdením platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 16.11.2006 v predchádzajúcich konaniach, by súd o žalobe žalobcu v 1. rade rozhodol v zásade rovnako.

44. Odvolací súd za neopodstatnenú vyhodnotil aj námietku žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že žalobcovia predmetom kúpy - spojovacou budovou, nedisponujú, ktorá skutočnosť bráni žalovanému účinne uplatniť právo na vzájomné plnenie, teda domáhať sa vrátenia predmetu kúpy, a preto súd nemôže nárok titulom bezdôvodného obohatenia žalobcom priznať.

45. Dôsledkom absolútne neplatnej kúpnej zmluvy je vznik synalagmatického záväzku podľa § 427 OZ, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

46. Z Protokolu o odovzdaní nehnuteľnosti (č. l. 224) je zrejmé, že žalobcovia dňa 14.03.2016 odovzdali (vrátili) spojovaciu budovu vtedajšiemu správcovi úpadcu TAZ, š. p., Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi, ako aj samotnému úpadcovi, ako jej skutočným vlastníkom. Tým, že predmet kúpy nevrátili predávajúcemu ako zmluvnému partnerovi z kúpnej zmluvy zo dňa 16.11.2006 (ktorým bol TAZ, a.s. v likvidácii, resp. JUDr. Dušan Pohovej ako jeho správca), svoju povinnosť vyplývajúcu z § 457 OZ neporušili, pretože v konečnom dôsledku by ho aj tento musel vydať skutočnému vlastníkovi, ktorý jedine môže vec držať, užívať a nakladať s ňou. Z uvedeného dôvodu neodovzdanie veci žalovanému dôvodom na nepriznanie žalovaného nároku nie je.

47. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, súčasne odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu veci, odvolací súd odvolacie dôvody žalovaného uplatnené v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, ďalej § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O. s. p. vyhodnotil za nedôvodné a napadnutý rozsudok, stotožňujúc sa s jeho správnosťou, v zmysle § 387 C. s. p. potvrdil ako vecne správny.

48. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia v 1. až 3. rade, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej je podľa § 420 C. s. p. prípustné dovolanie, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto

ustanovení. Dovolací důvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).